

Què vol dir la paraula Testimoni?

Segons el Gran Diccionari de la llengua catalana, testimoni és aquella “Persona que ha vist o sentit alguna cosa”, i també “Qualsevol cosa per la qual hom transmet la veritat d'un fet”.

Tot i que aquestes definicions semblen fora del que nosaltres podem entendre del significat de per Testimonis de Déu, crec que poden adir-se al tema de l'assemblea d'avui. – Hem sentit alguna cosa? – Volem transmetre en la veritat d'un fet? Òbviament sí. La fe, la força de l'Esperit i l'Amor de Déu és allò que sentim i que ens commou fins al punt de voler transmetre en la veritat d'un fet, d'un Déu que és viu en nosaltres i per nosaltres. *“Et ben asseguro que parlem d'allò que sabem i donem testimoni d'allò que hem vist, però vosaltres no admeteu el nostre testimoni”* (Jn, 3 11)

Jesús, Fill de Déu, vingué a donar-nos testimoni d'Ell i ens encoratja a tots a ser-ho.

“El qui ve de dalt està per damunt de tots. Els qui són de la terra són terrenals i parlen de manera terrenal. El qui ve del cel està per damunt de tots, i dona testimoni d'allò que ha vist i sentit, però ningú no admet el seu testimoni. Els qui l'admeten, acrediten que Déu diu la veritat, perquè l'enviat de Déu comunica les paraules de Déu, ja que ell dona sense límits l'Esperit. El Pare estima el Fill i ho ha posat tot a les seves mans. Els qui creuen en el Fill tenen vida eterna, però els qui es neguen a creure en el Fill no veuran la vida: el judici de Déu pesa damunt d'ells” (Jn 3, 31-36)

“Mireu, jo us envio com ovelles enmig de llops: sigueu astuts com les serps i innocents com els coloms. Aneu alerta amb la gent: per causa meva us portaran als tribunals i us assotaran a les sinagogues, i us conduiran davant els governadors i els reis perquè doneu testimoni davant d'ells i davant els pagans. Quan us hi portin no us preocupeu del que haureu de dir ni de com parlareu: en aquell moment direu allò que us serà inspirat, perquè no sereu vosaltres qui parlareu, sinó que l'Esperit del vostre Pare parlarà per mitjà vostre ... Tothom us odiarà per causa del meu nom. Però el qui es mantindrà ferm fins a la fi se salvarà. Quan us persegueixin en una població, fugiu cap a una altra. Us asseguro que no acabareu de recórrer totes les poblacions d'Israel abans que vingui el Fill de l'home ... Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber ... A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel. Però al qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare del cel.” (Mt 10, 16-33)

“Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on jo estic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta.

Tomàs li pregunta:

--Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?

Jesús li respon:

--Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi. Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare. I des d'ara ja el coneixeu i l'heu vist.” (Jn 14, 1-7)

Jesús és el camí. Jesús, Fill de Déu, fou el Seu testimoni fins a portar-lo a la Creu, i s'adreça als deixebles i a tots nosaltres sabent que aquest testimoniatge no seria fàcil. Aquest camí ens porta tribulacions, dubtes, errors, penitència, però alhora sabem que després d'aquest camí cap a la Creu, ens espera la veritable Vida. El ser Testimoni de Jesús ens dur a seguir el camí cap a Déu i ens porta a compartir aquesta Vida i a anunciar-la. Jesús esdevé Vida i ens convida a dur una vida sense complexos i en confiança *“perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber”*.

- **T'és fàcil ser testimoni de Déu dins la nostra societat i el teu entorn?**
- **Amb quines dificultats et trobes?**
- **En la nostra societat ens trobem en situacions en que jutgem als altres i els altres ens jutgen a nosaltres. Com creus que això t'afecta a tu o pot afectar als altres dins d'aquest testimoniatge?**

“El van agafar, doncs, i se'l van endur a la casa del gran sacerdot. Pere seguia de lluny. Van encendre foc al mig del pati, s'hi assegueren al voltant, i Pere es va asseure entre ells. Una criada el veié assegut vora el foc i, després de mirar-se'l fixament, va dir:

-Aquest home també hi anava, amb ell.

Però ell ho negà:

-No, dona; no el conec de res.

Poc després, un altre el va veure i digué:

-Tu també ets d'ells.

Pere contestà:

-No, home; no ho sóc pas.

Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí:

-És veritat, aquest també era amb ell: si fins i tot és galileu!

Però Pere va replicar:

-No, home; no sé de què parles.

A l'instant, mentre encara ell parlava, va cantar un gall. Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Abans que avui canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.» I així que va ser fora, va plorar amargament.” (Lc 22, 54-71)

“L'àngel li digué:

-No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

-Com podrà ser això, si jo sóc verge?

L'àngel li respongué:

-L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

*-Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.
I l'àngel es va retirar." (Lc, 1 30-38)*

Com en molts aspectes de la nostra vida, sovint podem pensar que ser veritable testimoni de Déu depèn en gran mesura del nostre esforç, de la nostra perseverança, de les nostres habilitats, de la nostra fe, de la nostra convicció, però realment, el ser testimonis de Jesús i de l'Evangelí només recau en dues coses: Amor i Confiança en Déu. Amor a Déu i als altres, i confiança en l'amor que Ell ens té. La força de l'Esperit és el que ens porta a dir SI com Maria, sense condicions, un sí sincer, de cor, amb total confiança, i sense necessitat de fer-nos cap més pregunta. *"no us preocupeu del que haureu de dir ni de com parlareu: en aquell moment direu allò que us serà inspirat, perquè no sereu vosaltres qui parlareu, sinó que l'Esperit del vostre Pare parlarà per mitjà vostre"*.

Confiar, posar-nos en mans de Déu i deixar que Ell parli per nosaltres, i deixar que Ell actuï per nosaltres i evitar caure en la temptació de dir-li NO. Només així podem ser veritables testimonis de Jesús i aquesta és la llibertat que Déu ens dona, perquè és Ell qui també confia en nosaltres.

- **En què t'identifiques més en Pere i en què en Maria?**
- **Creus que realment el ser Testimoni de Déu recau en la nostra confiança en Ell?**
- **Sabem dir sempre un SI ben fort o a vegades el diem amb la boca petita?**
- **En quins moments sentim no haver escoltat i no diem SI?**

del Capítol III de la biografia de Sant Francesc de S.Bonaventura

Un dia assistia amb gran devoció a la missa que se celebrava en memòria dels apòstols. Es llegí aquell text evangèlic en que Crist recomana la forma de vida que han d'observar els seus deixebles, és a dir, que no tinguin or ni plata, ni moneda, ni portin alforja pel camí, ni dues túniques, ni calçat, ni bastó (Mt 10, 9-10). Quan va sentir aquestes paraules l'enamorat de la pobresa evangèlica, en va entendre el significat. En efecte, s'esforçà per gravar-les a la memòria i, ple d'alegria, digué: "Això és el que jo vull i desitjo amb tota la meva ànima".

Tot seguit, es descalçà, llençà el bastó, menyspreà el sarró i els diners i, content amb una sola túnica i encara curta, es deslligà la corretja i es cenyí amb una corda. Tota la seva preocupació fou dur a terme allò que havia sentit, adaptant-se per complet a la forma de vida donada pels apòstols.

D'ara endavant, Francesc procurarà viure la perfecció evangèlica i, per inspiració divina, invitarà als altres a la penitència. Les seves paraules no eren buides ni extravagants; al contrari, eren amarades de la força de l'Esperit Sant, penetraven en el fons dels cors i causaven una impressió profunda en tots aquells que l'escoltaven.

Sant Francesc, es va deixar captivar plenament pel Senyor pels seus gestos, les seves actituds i sentiments. Va posar al Senyor al centre de la seva vida fins al punt de voler imitar Jesús fins a l'extrem. Vet aquí el seu gran Testimoni! *"I després que el Senyor em donà germans, ningú no em mostrava què havia de fer, ans el mateix Altíssim em va revelar que havia de viure segons la forma del sant Evangeli"*(testament, 14). Aquesta forma del Sant Evangeli, la forma de vida que Jesús i dels seus deixebles portaven, va ser la que va voler dur a terme en la seva vida fins a la fi.

- **Tenim alguna cosa que ens lligui i que ens impedeixi ser veritables Testimonis de Jesús?**
- **Ens en podem desprendre? Ens en volem desprendre?**

"Els franciscans seglars es dedicaran a la lectura freqüent de l'Evangeli, tot mirant de fer el pas de l'Evangeli a la vida i de la vida a l'Evangeli" (Regla 4)

"..mirin de conformar-se en Crist en la seva manera de pensar i actuar,...Atesa la fragilitat humana, aquesta conversió s'ha d'actualitzar cada dia...el sagrament de la Reconciliació els serà el signe de la misericòrdia del Pare" (Regla 7)

"...acompleixin fidelment les obligacions propis a la condició de cada u, en les diverses circumstàncies de la vida, i segueixin e Crist, pobre i crucificat, del quan donaran testimoniatge, àdhuc enmig de les dificultats persecucions" (Regla 10)

- **Quina és la nostra vocació?**

Pregària davant el Crucifix de sant Damià.

"Déu sobirà i gloriós, il·lumineu les tenebres del meu cor i doneu-me una fe recte, una esperança certa i una caritat perfecte, seny i coneixement, Senyor, per tal que accomplixi el vostre sant i verídic manament"